

Arrest

nr. 75 066 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat T. VAN GESTEL en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 februari 2011 het Rijk binnen en diende op 25 februari 2011 een asielaanvraag in. Op 25 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken, tot de Nepalees-sprekende bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Lamidada in het district Chirang. Toen u negen jaar oud was verliet uw vader met u Bhutan. Uw oudere broer en zus kwamen op voor groeperingen die democratie wilden en de koning weg wilden. Ze werden neergeschoten tijdens demonstraties rond 1990. Uw vader vreesde dat de rest van het gezin ook zou worden gedood. Jullie raakten uw moeder kwijt en uw vader trok met u naar India. Hij vestigde zich in Meghalaya. Hij ging er aan de slag als landbouwer. In 1992 overleed uw vader. Een politieagent nam u in huis en u werkte voor hem. Hij behandelde u als een slaaf. U kreeg problemen met mensen van de Garu-etnie. Zij vielen alle vreemdelingen aan en waren te weten gekomen dat u van Bhutan bent. Ze vielen u lastig, sloegen u en duwden uw hoofd in het toilet. Uw baas kon u niet helpen. U kwam in contact met mensen van de "Assam Congress Party". Ze nodigden u uit om naar een meeting van de partij te komen. Toen u er heen ging, werden de deelnemers aangevallen door een Garu-groepering. U gooide een steen en raakte een Garu zijn hoofd. Hij was gewond. U liep naar huis en vertelde alles aan uw baas. Hij stuurde u naar Krishna Bahadur Thapa in Meghalaya. Hij nam u mee naar Delhi en zorgde ervoor dat u India kon ontvluchten. Op 20/02/2011 nam u in Delhi het vliegtuig en vloog zonder transit naar ergens in Europa. Na één overnachting reisde u per trein door naar België waar u op 24/02/2011 aankwam. De volgende dag vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: een fax van uw baas, een kopie van een bewijs van een internationale aangetekende zending en een kasticket.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. Er kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit en herkomst uit Bhutan.

U wist niet of u verwanten of kennissen hebt die in de Bhutanese vluchtelingenkampen in Nepal hebben verbleven of er ooit hebben verbleven. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier hebben echter alle Bhutanese vluchtelingen kennissen of verwanten die in de kampen verblijven of hebben verbleven. U heeft zich ook nooit geïnformeerd of er familieleden in die kampen verblijven. Nochtans had u in Bhutan een oom en een tante en u weet niet waar ze zijn (CGVS2 p. 8).

Verder bleek u tijdens het eerste gehoor helemaal niet te weten hoe de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan wordt genoemd (CGVS p. 2). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u dan dat de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan "Nepali" wordt genoemd. Een andere benaming kende u er niet voor. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier wordt deze groep in Bhutan echter nog met een heel specifieke benaming aangeduid. Tevens verklaarde u volgens deze informatie verkeerdelijk dat de Nepaleessprekende bevolkingsgroep toen u er woonde de heersende, dominante bevolkingsgroep was. Ook over deze zaken heeft u zich nooit geïnformeerd (CGVS2 p. 2).

U verklaarde afkomstig te zijn van het district Chirang. Tijdens het eerste gehoor wist u niet waar in Bhutan Chirang gelegen is. U kon ook niet zeggen of het in het noorden, zuiden, oosten of westen van Bhutan ligt (CGVS p. 2). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u Chirang in het zuiden van Bhutan ligt (CGVS2 p. 2). Dit toont aan dat u deze kennis heeft verworven na het eerste gehoor en ze dus een ingestudeerd karakter heeft. Wel verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat Nepalees-sprekende bevolkingsgroep in het zuiden van Bhutan woont (CGVS p. 2). Dat u niet weet in welk deel van Bhutan Chirang ligt en wel verklaart dat de Nepalees sprekende bevolkingsgroep in het zuiden van Bhutan woont, toont aan dat uw kennis van Bhutan uitermate gefragmenteerd is en dat ze een ingestudeerd karakter vertoont. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier ligt Chirang immers ook in het zuiden van Bhutan en is het het belangrijkste district voor de Nepaleessprekende bevolkingsgroep. U kon ook niet aangeven in welke districten van Bhutan de Nepaleessprekenden bevolking hoofdzakelijk woonde U heeft zich ook over deze zaken nooit geïnformeerd (CGVS2 p. 9)..

U kon ook amper aangeven hoe de Nepalese bevolkingsgroep in Bhutan zich onderscheidt van de andere bevolkingsgroepen. Uw antwoord beperkte zich tot dat ze een andere religie hebben, andere kledij dragen en een andere taal spreken. Verder kon u het onderscheid niet toelichten (CGVS p. 9). U kon ook amper aangeven wat de problemen waren van de Nepaleessprekende bevolkingsgroep dat ze moest vluchten of gedwongen werd Bhutan te verlaten. Uw antwoord beperkte zich tot dat de Nepalese mensen de koning weg wilden en dat de echte Bhutanezen daar niet van hielden. Verder kon u de problemen niet toelichten. U hebt er zich ook nooit verder over geïnformeerd. Gevraagd naar hoe de situatie was in uw dorp in de periode voor jullie moesten vluchten verklaarde u enkel dat er regelmatig demonstraties waren en dat de politie rond ging in het dorp. Meer kon u daar niet over vertellen (CGVS2 p. 9-10). Dat u dan, gevraagd naar waarom uw vader met u Bhutan verliet, verklaarde dat de mensen democratie wilden, dat ze hun burgerschap werden afgenomen, dat de Nepaleessprekenden

gediscrimineerd werden, dat ze niet hetzelfde onderwijs kregen, geen overheidsjobs kregen en gelijkheid met de Bhutaneessprekenden wilden (CGVS2 pp. 10-11), komt uitermate ongerijmd over. U wist immers voordien amper wat de problemen waren van de Nepaleessprekende bevolkingsgroep en u had er zich ook nooit over geïnformeerd. Dat u die zaken kan verbinden met de vraag naar de redenen waarom jullie Bhutan verlieten maar deze zaken niet kon zeggen toen u werd gevraagd wat de problemen waren van de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan duidt er verder op dat uw kennis over Bhutan een ingestudeerd karakter vertoont. U wist ook niet welke codes uw gezinsleden tijdens de volkstelling van eind de jaren tachtig, begin de jaren negentig kregen toebedeeld of in welke categorie ze werden ondergebracht. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier was deze categorisering echter bepalend voor het statuut van de Nepaleessprekende mensen in Bhutan. Evenmin kon u aangeven hoe het koninklijk decreet noemt dat mede aan de basis lag van de problemen van de Nepaleessprekende bevolkingsgroep. Wanneer het werd uitgevaardigd of wat het juist inhield wist u ook niet. Ook over deze zaken heeft u zich nooit geïnformeerd (CGVS2 p. 10).

Verder kon u amper toelichten wat er met uw broer en zus is gebeurd en waarin ze betrokken waren dat ze werden doodgeschoten door de politie. U verklaarde dat ze verbonden zijn met sommige groeperingen die democratie wilden en de koning weg wilden en dat ze tijdens een demonstratie rond 1990 werden doodgeschoten. U kon daar echter niets meer over vertellen. U kon de feiten niet beter in de tijd plaatsen, wist niet meer over waarvoor of –tegen er werd gedemonstreerd of waar ze werden neergeschoten. In welke groepen uw broer en zus actief waren wist u evenmin. Ook hierover hebt u zich nooit verder geïnformeerd. U kon ook geen namen geven van activisten onder de Nepalese Bhutanezen, ook niet van die die in het buitenland actief zijn. Evenmin kon u namen geven van organisaties of partijen die opkomen voor de rechten van de Nepalese Bhutanezen (CGVS2 pp. 5, 11). Uit bovenstaande blijkt een dermate grote desinteresse van u in uw beweerdte etnische achtergrond, land van herkomst en problemen van de bevolkingsgroep waartoe u beweert te behoren dat er geen geloof kan worden gehecht dat u als Nepaleessprekende uit Bhutan afkomstig bent. U hebt weliswaar op jonge leeftijd Bhutan verlaten. Echter, van een vluchteling kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij op de hoogte is van de problemen van de bevolkingsgroep waartoe hij beweert te behoren en van de problemen van zijn familie waardoor hij zijn beweerd land van herkomst moest verlaten of dat hij er zich van op de hoogte stelt.

Gezien uw problemen in India onlosmakelijk zijn verbonden met het feit dat u van Bhutan afkomstig zou zijn, kan dan ook aan deze problemen geen geloof worden gehecht.

Tot slot wordt er gewezen op het feit dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw reisroute en de documenten waarmee u naar Europa reisde. U verklaarde meermaals dat u op 20/02/2011 India per vliegtuig verliet. U vloog met een rechtstreekse vlucht naar Europa en na een overnachting reisde u per trein door naar België waar u op 24/02/2011 aankwam (CGVS2 pp. 6-7). Het is echter onmogelijk dat u met een rechtstreekse vlucht naar Europa en met slechts één overnachting na uw aankomst in Europa zoveel dagen onderweg was. Verder verklaarde u dat u met een Indisch paspoort reisde op naam van Mohammed Salim. De geboorteplaats en –datum of leeftijd vermeld in het paspoort wist u echter niet. Of er een visum in was aangebracht wist u niet met zekerheid en welk visum dat dan zou geweest zijn wist u evenmin. Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en bij het binnenreizen van de Schengenzone is het niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de gegevens in het paspoort. Dit laat het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt ten einde voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke identiteit en nationaliteit te verhullen. U legt ook geen enkel begin van bewijs naar aangaande u reisroute (CGVS2 pp. 7-8).

De documenten die u neerlegde vermogen niet de appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. De kopie van de aangetekende internationale zending heeft geen bewijswaarde. Kopieën kunnen immers gemakkelijk worden vervalst. Het origineel zou bovendien slechts aantonen dat iemand een internationale aangetekende zending verstuurd naar de er in vermelde persoon. Het kasticket toont louter aan dat iemand een aangetekende internationale zending verstuurd. De fax van uw baas stelt dat hij is getransfereerd en dat hij bij terugkeer naar huis u uw documenten zal toesturen (CGVS2 p. 12).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en in een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

De CGVS oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde Bhutaanse nationaliteit en herkomst uit Bhutan omdat (i) verzoeker niet wist of hij verwanten en kennissen heeft die in de Bhutaanse vluchtelingenkampen in Nepal hebben verbleven en zich evenmin hieromtrent heeft geïnformeerd; (ii) verzoeker tijdens een eerste gehoor op het CGVS helemaal niet wist hoe de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan wordt genoemd en tijdens een tweede gehoor niet op de hoogte bleek van de heel specifieke benaming voor deze groep, verkeerdelijk beweerde dat de Nepaleessprekende bevolkingsgroep toen hij er woonde de heersende, dominante bevolkingsgroep was en hij zich ook over deze zaken nooit informeerde; (iii) verzoeker onvoldoende op de hoogte was van elementaire kennis over het district waaruit hij beweert afkomstig te zijn en hij zich ook daarover nooit informeerde; (iv) verzoeker amper kon aangeven hoe de Nepalese bevolkingsgroep in Bhutan zich onderscheidt van de andere bevolkingsgroepen, noch wist wat de problemen waren van deze groep waardoor ze moest vluchten of gedwongen werd Bhutan te verlaten; (v) verzoeker amper kon toelichten wat er met zijn broer en zus is gebeurd, noch waarin ze betrokken waren, noch waarom ze werden doodgeschoten door de politie en zich hierover evenmin informeerde en hij geen namen kon geven van activisten onder de Nepalese Bhutanen noch van organisaties of partijen die voor hun rechten opkomen. De CGVS stelde dat, gelet op de dermate grote desinteresse van verzoeker in zijn beweerde etnische achtergrond, land van herkomst en problemen van de bevolkingsgroep waartoe hij beweert te behoren, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij als Nepaleessprekende uit Bhutan afkomstig is. Aangezien zijn problemen in India onlosmakelijk verbonden zijn met het feit dat verzoeker uit Bhutan afkomstig zou zijn, kan volgens de CGVS ook aan deze problemen geen geloof worden gehecht.

3.2. Verzoeker benadrukt dat hij reeds op zeer jonge leeftijd met zijn vader Bhutan is ontvlucht en nadien ook zeer vroeg zijn vader heeft verloren, waardoor de enige nog resterende binding met zijn verleden in Bhutan wegviel. Het is volgens verzoeker evident dat een persoon op dergelijke jonge leeftijd een onvoldoende inzicht heeft in de heersende problematiek en het mag volgens verzoeker dan ook niet verbazen dat zijn kennis slechts zeer fragmentarisch en oppervlakkig is daar hij het diende te stellen met en kon voortbouwen op de beperkte, simplistisch voorgestelde informatie die hem door zijn vader werd meegedeeld. De vraag stelt zich in hoeverre verzoeker nog kan beschikken over exacte informatie over familieleden, laat staan hoe hij zich verder dient te informeren. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat verzoekers kennis terzake niet detaillistisch en uitgebreid is. Verzoeker wijst er verder op dat hij niet de kans heeft gehad een behoorlijke opleiding te kunnen genieten. Bovendien zou het duidelijk zijn dat het in India allesbehalve evident is om naar een dergelijk verleden te informeren, niet alleen omwille van verzoekers ongeschooldheid en erg jonge leeftijd toen hij Bhutan verliet, maar ook omwille van het risico dat verzoeker liep indien hij zijn Bhutaanse afkomst aan de grote klok zou hangen.

3.3. De Raad benadrukt vooreerst dat verzoekers verklaringen getuigen van een absolute onwetendheid, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing correct weergeeft. Verzoeker is niet op de hoogte van de kenmerken van de Nepali in Bhutan, noch van hun problemen en de redenen aan de basis van hun exodus zelfs niet van de reden waarom zijn eigen vader uit Bhutan gevlucht was. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker uit Bhutan afkomstig zou zijn. Verzoekers jeugdige leeftijd waarop hij Bhutan verliet kan deze onwetendheid niet toedekken nu dit tot zijn vlucht heeft geleid en verzoeker moet weten waarom hij moet vluchten. Verzoekers beperkte scholing – in zoverre drie jaar *secondary school* in India beperkt kan worden genoemd (gehoorverslag CGVS p. 3) – kan evenmin overtuigen als verschoning voor zijn ontoereikende kennis over de onmiddellijke omgeving en bijzonderheden van het dagelijkse leven van Nepali in Bhutan. Immers, zelfs van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven over het dagelijkse leven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde afkomst en regio van herkomst. Overigens een beperkte scholing in India houdt niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast of verzoeker zou verhinderen zijn eigen belevingen te verwoorden en zijn directe omgeving te omschrijven. Uit de gehoorverslagen blijkt daarenboven dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker goed kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar algemene dagelijkse situaties en omstandigheden die eenieder die afkomstig is van Bhutan moet kennen. Verzoeker had zodoende de mogelijkheid om zijn herinneringen aan Bhutan te vermelden, *quod non*. Hoe dan ook in zoverre hij zich niets meer herinnert over Bhutan – wat niet aannemelijk is gezien hij negen jaar was toen hij vertrok – kan worden aangenomen dat zijn vader – zelfs indien deze twee jaar later overleed – hem vertelde over de familie(geschiedenis) en in zoverre dit uitzonderlijk niet het geval is, dan nog dient minstens te worden aangenomen dat zijn vader gebruiken en gewoonten had die kenmerkend zijn voor de Nepaleessprekende Bhutanen. Verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn Nepalese afkomst en Bhutanese herkomst laten daarenboven net toe te verwachten dat hij wel toenadering zoekt tot zijn gemeenschap en zou navragen naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van zijn eigen problemen, minstens op de hoogte zou zijn van hun situatie die hem immers persoonlijk raakt. Dit is niet het geval en verzoeker kan niet toelichten waarom de Nepaleessprekende Bhutanen ‘anders’ zouden zijn en waarom dit mogelijk als een probleem wordt beschouwd. Verzoeker toont geen band aan met de Nepaleessprekende Bhutanen. Dit klemmt te meer nu hij zelfs geen moeite gedaan heeft om zich over al deze zaken te informeren, ook niet doorheen zijn volwassen leven. Deze verregaande desinteresse is niet verenigbaar met zijn beweerde afkomst en herkomst. Verzoekers verschoningen terzake overtuigen allerminst, te meer daar uit het gehoorverslag overduidelijk blijkt dat verzoeker in India frequent contact zou gehad hebben met andere Nepaleessprekende Bhutanen “*soms iedere dag, soms iedere week, soms ieder maand, het hangt er van af*” (gehoorverslag CGVS p. 4). Verzoekers komst naar Europa veronderstelt daarenboven minstens een doorzetting, een organisatie en een bewuste keuze. Verzoeker toont niet aan waarom hij dit wel had om zijn migratie naar Europa op te zetten en niet om zich te informeren naar de kenmerken van zijn eigen etnische herkomst en mogelijke uitwegen in Bhutan. Daar waar verzoeker zich afvraagt hoe hij nog kan beschikken over exacte informatie over zijn familieleden, bemerkt de Raad dat het zeer merkwaardig is dat verzoeker amper kon toelichten wat er toentertijd met zijn broer en zus was gebeurd, te meer daar beiden vermoord zouden zijn geweest en zijn moeder vermist zou zijn geraakt in dezelfde periode van verzoekers vertrek met zijn vader naar India, daar dit dermate ingrijpende en

traumatiserende gebeurtenissen zijn zodat niet aannemelijk is dat deze onbesproken voorbijgaan; zij zijn immers van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven.

Er kan in deze dan ook slechts vastgesteld worden dat verzoeker totaal onbekend is met de Nepalese eigenheid en identiteit en zijn voorgehouden afstamming van Nepalese bannelingen en de hierop gebaseerde asielmotieven verzonnen voorkomen.

3.4. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker maakt niet aannemelijk de Bhutaanse nationaliteit te hebben en toont zijn identiteit en nationaliteit niet aan. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

3.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK